

GARDA DE CORP

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

SAIA, MERLICH

Garda de corp / Merlich Saia

București: Tracus Arte, 2014

ISBN 978-606-664-405-1

www.tracusarte.ro

Editura Tracus Arte

București, str. Sava Henția nr. 2, sector 1

© 2014 Tracus Arte

Merlich Saia

GARDA DE CORP

αἷμα - φιλία

2014

„ca să te naști e nevoie de doi,
de murit mori singur. Așa va să piară lumea!”

William Faulkner – *Pe patul de moarte*

I

viața șefului meu este cea mai importantă viață. mai importantă decât toate celelalte. decât propria mea viață.

îl păzesc de treizeci și trei de ani și singur am înfruntat toate primejdiile care l-au pândit de pretutindeni.

sunt într-atât de bun încât șefu habar nu are cât de multe lucruri groaznice i s-ar fi putut întâmpla.

oricând sunt pregătit. îl feresc de toate primejdiile.

viața mea e doar în slujba lui. sunt garda de corp și știu cel mai bine să am grijă de corpul care mă plătește.

orice lucru care îl sperie pe șefu pe mine nu are voie să mă sperie. și dacă orice lucru fie el cât de mărunț este o primejdie cât de mică atunci eu îl zdrobesc pe loc.

cu cât șefu devine mai important cu atât primejdiile sunt din ce în ce mai mari.

puterea mea are foarte puține limite. sunt lucruri pe care nu le pot face dar asta pentru că ele nu aparțin fișei de post a gărzii de corp.

sunt instruit să ofer protecție 24 de ore din 24 de ore. sunt în alertă permanentă. capacitățile mele depășesc cu mult orice așteptare.

forța mea e uriașă. de-asta am fost angajat în slujba celui mai important om din lume.

stau întotdeauna ascuns și apar doar atunci când e cu adevărat necesar și doar atât cât trebuie pentru a îndepărta orice pericol.

sunt garda de corp perfectă.

locuiesc în aceeași casă albă cu șefu și cu soția șefului.

de jur împrejur sunt multe terase care oferă o largă priveliște. copaci albi cresc tot mai înalți și se întind până la zidurile de cărămidă roșie. ele sunt străbătute din loc în loc de iederă verde. metri întregi de răni stacojii și pete despart proprietatea de oraș.

de mulți ani grădina a fost lăsată la voia întâmplării. potecile de piatră sunt năpădite din loc în loc de iarbă.

în fosta viață de zi cu zi cel mai mult le plăcea să privească spre nord cerul. uneori se văd munții acoperiți de zăpadă.

chiar și atunci când cerul era acoperit de nori de ploaie stăteau împreună pe banca de lemn și așteptau apusul soarelui. când nici o umbră nu se mai deslușea la orizont intrau în casă tăcuți.

și liniștea din acele zile părea de neatins și zgomotele
obiectelor se adunaseră parcă unele într-altele încât
abia le mai puteam desluși forma. patul meu metalic
alb veioza de pe birou aprinsă draperiile neclintite
clanța ușii și pașii lor tot depărtându-se și apa
curgând în chiuvetă cu același ritm rar. și toate astea
de parcă cineva mergea prin frunze uscate în cerc.

oricât de mari ar fi camerele și de multe sunt mereu pline cu obiecte. uneori casa seamănă cu un depozit. nu se aruncă nimic. toate amintirile sunt îngrămădite unele peste altele în rafturile albe ticsite cu cărți și albume de călătorii.

din când în când trebuie să mut locul fiecărui obiect ca nu cumva să miroasă a stătut.

aerul din casă trebuie să fie curat. ferestrele trebuie să fie în fiecare dimineață spălate. toate firele de păr ale șefului și ale soției șefului trebuie strânse.

orice abatere înseamnă ore tăiate din salariu. și fiecare oră tăiată costă mult pentru că sunt cea mai scumpă gardă de corp și pierderile de nerecuperat.

când îl aștept prea mult pentru a nu-mi pierde concentrarea devin propria mea gardă de corp. atunci gândesc despre el lucruri crude.

și doar când așteptarea durează prea mult îmi imaginez cum îl strâng de gât sau cum îl las mort pe un câmp înghețat de mai multe ori.

alteori așteptarea nu îmi face prea mult rău.

sunt o gardă de corp căreia îi place să privească natura. în natură sunt animale de orice fel și după viața șefului viața animalelor este a doua mea grijă.

am un jurnal îmbrăcat în piele neagră cu toate animalele pe care le văd zilnic. fie ele animale vii fie moarte.

îmi notez data și temperatura de afară las un rând liber și apoi scriu unu și în dreptul lui primul animal pe care l-am văzut și apoi trag o liniuță subțire și scriu viu sau mort după caz. imediat sub cifra unu cifra doi și îmi notez al doilea animal. în partea dreaptă a fiecărei pagini există un loc pentru observații unde scriu: culoarea vârsta și uneori enumăr obiectele din jurul animalului văzut.

se întâmplă des ca în jurul mormanelor de gunoi să fie aruncat și un câine. atunci îmi este cu neputință să îmi notez toate obiectele din jur și devin selectiv. le aleg doar pe acelea care se asortează cel mai bine cu blana sau cu obiceiurile animalului văzut și găsit mort.

cele mai multe animale sunt moarte. cele mai multe animale moarte pe care le văd zilnic sunt lângă șoseaua pe care merg împreună cu șefu.

obișnuim să avem lungi călătorii de afaceri în afara orașului. sunt cele mai tăcute momente. eu nu am voie să spun nimic neîntrebat pentru că astfel starea de liniște a șefului ar putea fi perturbată și asta m-ar putea costa enorm.

știu sigur că există un detector care separă lucrurile vii de cele moarte. mai știu sigur că ar fi foarte util. s-ar vinde ca pâinea caldă.

enumăr ultimele animale văzute: o lebădă albă pe care nu am auzit-o niciodată cântând un arici șase câini două pisici patru vrăbii o barză un cal câteva colonii de furnici fluturi ciori șoimi.

cel mai mult îmi plac șoimii pentru că seamănă bine cu mine. sunt foarte atenți. nu le scapă nimic. își pot roti capul 180 de grade. pot prezice cu o eficacitate uimitoare poziția viitoare a prăzii astfel că pot intercepta ținta în cea mai scurtă perioadă de timp.

șoimii sunt gărzile perfecte ale tuturor stepelor și ale câmpurilor.

în mașină am un televizor mic fixat doar pe postul animal planet. îl deschid doar atunci când nu văd nimic pe geam și doar atunci când aștept. documentarul pe care îl știu pe de rost este marșul pinguinilor. de fiecare dată când îl văd câteva lacrimi se rostogolesc pe obraji.

îmi ascund lacrimile sub ochelarii de soare. știu bine că dacă ai ochii roșii e bine ca șefu să nu vadă că ai ochii roșii.

garda de corp are întotdeauna ochii acoperiți cu ochelari de soare negru.

șefu e cel mai vânat om din lume.

și eu nu am de ales. sunt cu adevărat o fortăreață crescută în jurul corpului care mă plătește.

nu cunosc pe nimeni care să știe mai multe despre șefu. știu tot despre el pentru că doar astfel îl pot apăra cel mai bine.

pe șefu îl cheamă merlich saia și viața lui este cea mai importantă viață. mai importantă chiar decât viața mea.

sunt treaz și când doarme. sunt treaz și atunci când dorm. de fapt nu închid ochii nici o clipă.

când doarme mai multe zile la rând nu îmi fac nici o grijă. sunt atent doar să respire.

dacă respiră sunt cel mai liniștit.

siguranța lui merlich saia nu e un joc.

în nici un moment nu poți fi sigur de ce i se poate întâmpla corpului care te plătește.

de oriunde pot țâșni gloanțe și apoi cheaguri de sânge.

la început am stat ascunși. nu eram niciodată în siguranță. cei mai periculoși dintre hoți criminali vânători de capete așteptau mereu ocazia de a-l prinde viu sau mort.

nu ne dădeau pace nici cât să mâncăm în liniște. nu aveam tihnă și nici somn și trebuia să fiu atent zi și noapte.

pe măsură ce șefu devenea din ce în ce mai important pentru mine atentatele care puneau în pericol siguranța vieții erau dintre cele mai variate.

dacă la început ropotul mitralierelor ne urmărea pretutindeni ca un bâzâit de insecte de care ne îndepărtam tot mai mult și cartușierele pistoalelor se goleau cu o repeziciune de necrezut acum nu se mai aude nimic.

de parcă gloanțele au fost învelite acum în vată.

de-asta nu îl pierd din ochi nici o clipă.

somnul șefului e somnul meu. în desele momente de insomnie îi cânt melodia lullaby și el adoarme și eu rămân treaz până dimineață când iar trebuie să fiu atent la orice mică sau mare primejdie.

sunt garda de corp perfectă. nu trebuie să uit asta.
sunt un adevărat profesionist.

dimineața nu am grijă decât de micul dejun al șefului.
orice amânare îl slăbește mult și orice altă amânare îl slăbește și mai mult.

uneori îi dau cu lingurița iaurt cu piersici. el tace și mănâncă liniștit.

dinții iepurilor cresc în permanență. uneori într-atât de mult încât nu mai pot mânca nimic niciodată.

puțini au voie să stea prea mult timp cu merlich saia.
orice apropiere îl poate răni.

chiar și cei mai apropiați cunoscuți îi pot face rău
oricând.

îmi spune că viața l-a obosit mult.

șefu e cel mai fragil om. uneori pare atât de slab.

nici măcar bolnavii de cancer nu sunt mai fragili decât
merlich saia.

orice îl poate devasta. eu am grijă de orice îl poate
devasta.

oricând chiar și din cel mai neașteptat loc poate să îți
sară în fața mașinii un câine negru.

și ziua se amesteca cu noaptea și tocmai atunci când
ți-ai întors chipul pentru puțină vreme și asta doar să
vezi o lună roșie plină abia răsărită la doar câteva
palme de câmp chiar atunci o jumătate de câine negru
se risipește în aer și cealaltă jumătate de câine se
așază cu blândețe pe asfalt.

nici nu se face bine iarnă și știu că i se face frig.

trei luni pe an îl păzesc de frig. am grijă să încălzesc toate obiectele pe care urmează să le atingă. intuiția mea este încordată la maxim. suflu aer cald în mănușile de iarnă dinainte să vrea să își acopere mâinile cu mănușile de iarnă.

un om puternic și mare simte frigul puternic și mare. frigul șefului e mai frig decât frigul din siberia.

în ținutul liniștit gheața și zăpada acoperă apele de coastă lacurile și râurile pentru o bună perioadă de an. șase luni pe an temperaturile pot coborî sub minus 68 de grade.

copilăria mea e un sat din siberia. uneori conduc kilometri întregi în spatele unei betoniere pe care nu o pot depăși și ea se tot rotește cu o lentoare de nesuportat și atunci parcă toată copilăria mea e prinsă în nenorocita asta de betonieră pe care nu o pot depăși.

lacrimile mele se ascund cu aceeași rigoare sub ochelarii de soare. disciplina trebuie să fie impecabilă oricând.

repet: garda perfectă de corp nu are voie să își dea frâu liber sentimentelor.

perfecțiunea de a-mi ascunde stările este înfricoșătoare. de-asta sunt în slujba celei mai importante vieți.

când eram mic îmi doream să fiu garda de corp a bunicii. dar nimeni nu a mai pomenit ca un copil să fie gardă de corp.

el nu poate să fie garda de corp nici a mamei nici a tatălui nici a fratelui nici a bunicului nici a câinelui mort din copilărie.

garda de corp este doar a șefului de la început până la sfârșitul vieții și nu este permis să moară înainte de moartea corpului plătitor.

sunt treizeci și trei de ani de când sunt garda de corp a șefului și atât de mult timp mă sperie.

lucrurile care mă sperie sunt foarte puține și imateriale. le pot număra doar cu degetele de la o mână.

urșii arctici simt prada de la 30 de kilometri depărtare.

în acul de siguranță fluturele de noapte cât palma
bunicii și perdeaua clătinându-se ca un om beat și o
după-amiază abia însorită în care toată lumea doarme
mai puțin câinii vagabonzi și urletul lor și eu doar
așteptând să vină și restul. partea care nu are să fie
plăcută. oricare ar fi ea.

aștept fără să vreau lucrul acesta care nu mi s-a mai
întâmpnat niciodată. partea care nu are să-mi
placă oricare ar fi ea. orice va fi trebuit să fac știind că
asta nu e tot și așa ceva nu mi s-a mai întâmpnat
niciodată.

dimineața are trei degete și cea mai mare grijă a mea e
ca șefu să se trezească în fiecare dimineață.

dacă șefu are o sută opt bătăi de inimă pe minut și garda de corp perfectă trebuie să aibă o sută opt bătăi de inimă pe minut.

respir în același ritm cu merlich saia. așa îl pot supraveghea cel mai bine.

exercițiile de empatie îmi ușurează munca. astfel nimic nu mă poate lua prin surprindere.

sunt cu adevărat foarte ocupat.

uneori am senzația că sunt foarte mic. o gardă de corp mică nu ar putea supraviețui. ar muri fără îndoială de foame.

o astfel de gardă de corp de doar câțiva centimetri ar fi garda mea perfectă de corp. i-aș cumpăra ochelari de soare negru.

chiar și când dorm sunt garda de corp a șefului.
îl feresc de visele urâte de vorbitul în somn de fricile
mici și mai ales de fricile mari.

uneori se sperie într-atât de tare că doar dacă țip la el
se trezește. atunci orele de somn se opresc și merlich
saia se așază pe fotoliul de cânepă și privește absent
cerul. chiar și zeci de ore în șir.

nu e ușor să-l feresc pe șefu de cer. și zeci de ore îl
păzesc de cer.

și doar când oboseala devine de nesuportat și se
risipește în vene ca o substanță rece abia atunci orele
de somn se reîntorc la el.

și asta ar fi puțin dacă nu i-ar deranja somnul
frumoasei alethea și nu i-ar adânci astfel cu puțin
cearcănele.

cel mai mult și mai mult mi-ar fi plăcut să fiu garda
de vis a soției șefului. munca mea ar fi fost atunci cu
adevărat foarte frumoasă.

numele ei este alethea și nu o pot privi niciodată în
ochi. perfecțiunea mea s-ar risipi îndată.

este la fel de adevărat și acum că oricând frumusețea ei ar putea dispărea oricând.

alethea are mâinile reci. îi este din ce în ce mai frig. nimic din jur pare că nu o mai poate încălzi.

sunt foarte tăcut și mă uit la obiectele din jur doar prin ochelarii de frig.

temperatura obiectelor din cameră este sub zero grade. mi-e teamă ca nu cumva dintr-o dată toate obiectele din jur să se spargă. asta ar însemna că întreaga casă ar fi de nelocuit. peste tot ar fi doar cioburi și bucăți de lucruri înghețate.

în astfel de zile aproape că nu îmi mai pasă.

îmi țin cu grijă ochelarii de frig pe nas. îi țin chiar și când dorm.

oricum nimănui nu-i pasă dacă adorm. și oricât de mult învelesc camera în cearșafuri negre tot nu mi se pare că e îndeajuns de noapte.

uneori îmi doresc să mă vadă cineva cum dorm și să știe că în această cameră în care adorm nu a fost niciodată soare.

când alethea e bolnavă toată lumea trebuie să fie bolnavă. atunci sunt nevoit să rup picioarele scaunelor să tai draperiile să sparg becurile să ciobesc toate paharele și farfuriile din casă. zgârii pereții cu unghiile scot din priză toate aparatele electrocasnice.

aștept până când mâncarea și fructele încep să se strice.

în tot acest timp îi dau șefului medicamente pentru inimă pentru stomac pentru rinichi pentru dureri de spate și de cap.

toate acestea din ordinele stricte ale lui merlich saia.

și doar atunci când casa capătă un miros greu de lac plin cu alge abia atunci deschid ferestrele. înlocuiesc toate obiectele stricate cu altele noi.

primăvara vine doar la ordinele șefului. fructele trebuie să fie din nou proaspete legumele de asemenea pereții camerei proaspăt zugrăviți.

nici o firimitură de pâine pe jos nici o scamă. toate hainele trebuie să fie curate și să miroasă frumos. ferestrele trebuie să fie limpezi. întreaga casă să fie impecabilă.

rezultatele sunt de fiecare dată spectaculoase. boala
dispare odată cu aruncarea la ghenă a pungilor de
gunoi.

eu știu că șefu doarme de mult. lângă el doarme de mult frumoasa alethea.

uneori o aud cum tresare.

acum când toate zilele acestea au trecut și nimic nu se mai poate întâmpla eu nu dorm. sunt garda mea de somn și asta nu mă ajută deloc. sunt foarte obosit.

și doar atunci când se face primăvară sunt foarte obosit.

când mi se face teamă îmi este frig. eu nu confund niciodată frigul.

dacă mi se face frig frig li se face și hainelor mele.

camera în care dorm nu e camera în care dorm.

rămân întins pe spate pe podeaua rece cu ochii deschiși în timp ce deasupra mea tavanul arde cu o strălucire dureroasă ca într-o casă în care toți oamenii au murit.

aud fără să știu că aud trosnetul acoperișului și văd fără să știu că văd casa arzând și focul care se răspândește cu o lentoare de necrezut adulmecând copacii albi din grădină.

și ei dorm fără să bănuiască nimic în această casă arzând și eu aici neputând altceva decât să privesc tavanul alb de deasupra mea nemișcat.

și lângă mine acum se face întuneric și toate obiectele din jur se fac bune și bun se face și merlich saia.

respir atât cât să las până dimineață noaptea să fie bună.

II

oricât de mult timp stau cu șefu uneori am impresia că nu îl cunosc aproape deloc. oricând sunt în gardă. niciodată nu sunt cu adevărat liniștit în preajma lui.

mă cutremur de fiecare dată când simt cu putere nevoia de a-l confrunța. este imposibil de privit în față cu atât mai puțin să stau în lumina lui.

uneori am grijă ca umbra lui să fie frumoasă.

când îl aștept am momentele mele de liniște. când îl aștept prea mult îmi imaginez diferite modalități de a-l omorî pe merlich saia.

de cele mai multe ori îl strâng de gât și gata. mâinile mele sunt cu adevărat foarte puternice. în cinci minute îl pot strânge de gât de mai multe ori. gata și cu el și cu mine.

și cum să nu îmi treacă prin cap că asta ar putea schimba tot.

eu nu am nimic.

în fiecare zi îmi doresc să fiu liber. am toate motivele să fiu garda liberă de corp.

pe toate hainele mele sunt cusute etichete cu merlich
saia.

ochii mei sunt foarte oboșiți. și zilnic.

uneori mă tem că o să îmi pierd vederea și odată cu ea o să îl pierd din ochi și pe șefu.

atât de încordat și atent sunt încât în puținele ore de somn îmi simt ochii ca pe niște cioburi fierbinți.

atunci îmi doresc mult ca o femeie frumoasă să îmi atingă pleoapele cu degetele ei lungi și albe.

numele ei este alethea.

eu nu am prieteni. doar merlich saia are prieteni.
trebuie să îi știu bine pe toți. oricine poate să fie
suspect. oricine îi poate face rău.

sunt garda de corp orice s-ar întâmpla.

eu nu am slăbiciuni. meseria mea nu îmi dă voie să
fiu sensibil când simt nevoia să fiu sensibil. pe mine
nu are voie să mă impresioneze nimic.

familia șefului a înlocuit familia mea.

mă gândesc că nu sunt plătit așa cum se cuvine.
valoarea mea stă în toate lucrurile la care am renunțat
în timp.

uneori mă întreb de ce viața șefului este cea mai
importantă viață și de ce eu sunt cea mai scumpă
gardă de corp.

am intrat deja în guinness book: cea mai bine plătită
gardă de corp din lume.

toată lumea e suspectă. nu am încredere decât în
instinctele mele.

sunt o mașinărie perfectă de protecție.

eu nu am nici o viață personală. eu nu fac dragoste.
pentru o gardă de corp dragostea face rău.
deconcertează.

doar merlich saia face dragoste. atunci îmi vine să îl
omor o singură dată și alethea să nu știe nimic.

viața mea personală înseamnă viața șefului.
devotamentul meu este fără limite.

mi-ar plăcea să am frați gemeni și toți să semene nu
numai cu mine ci și cu felul meu de a fi.

mulțumirile mele sunt puține. în fișa de post aproape
că nu există. este un dezacord ca o gardă de corp să
aibă o viață personală. cu o singură excepție: aceea ca
șefu să fie pe deplin mulțumit și asta mai ales datorită
eforturilor nemaivăzute ale gărzii de corp.

gărzile de corp sunt cu adevărat cele mai singure.

nici măcar între ele nu își pot vorbi. sunt de o răceală
înfricoșătoare.

mersul lor seamănă cu cel al felinelor. mie îmi plac cel
mai mult leii.

șefu nu suportă schimbările.

de atâția ani îl simt. îmi dau seama cum orice schimbare îi face rău.

pe zi ce trece devine de nerecunoscut. bine că sunt garda de corp perfectă. știu dinainte cum se modifică fiecare lucru și în aceeași măsură știu să ascund de merlich saia lucrurile care se schimbă.

uneori obiectele se fac mari și îmi este cu neputință să le opresc.

garda de corp nu trebuie să îl judece niciodată pe șefu. regulile sunt simple: un șoim doar privește îndelung prada ascunsă în câmpul înghețat și atât.

acestea sunt prăzile și ele îmi țin de foame de urât și de dragoste.

drumul părea bun. când am ajuns totul mirosea a nisip fierbinte. dar cel mai tare mirosea a nisip soarele. senzația de asfixiere o avea doar șefu. eu respiram liniștit. visam de mult o călătorie prin deșert.

nu-i vina mea că tot ce s-a întâmplat a fost mai rău decât m-aș fi putut gândi. cum să previn și ce să prevăd.

locul în care odată se aflau numai banale organe interne era ocupat acum cu milioane și milioane de fire de nisip incandescent. de parcă tot interiorul lor ar fi fugit într-o mare grabă.

deosebeam animalele doar după blană. cei mai frumoși erau leopardzii. ei pot rămâne insesizabili chiar și atunci când nu mai există nici o posibilitate de a se camufla în mediul înconjurător.

merlich saia părea strivit de o greutate din ce în ce mai mare care îi apăsa pieptul. oricât de mult încercam să ajung la el nu puteam.

totul în jur arăta ca și cum ar fi fost cufundat într-un nisip adânc și în corpul tuturor animalelor nisip.

uneori somnul meu seamăna cu un corp aruncat
într-un râu cu pești piranha. nimic din el nu mai
ajunge să se scufunde. apetitul lor de a mânca este
uriaș.

am stat o vreme acolo în râu iar când am plecat mi s-a
părut că încă se uita după mine când am dispărut din
raza lui vizuală.

nu vreau să mă mai gândesc la ce s-ar fi putut
întâmpla. răsufu ușurat. bine că visez. dacă nu visez
mor.

azi-noapte a fost atât de cald că am dormit doar
înfășurat în cearșafuri ude.

chiar și în somn șefu este foarte important.

peștii nu au niciodată ochii umezi.

pentru garda de corp se face întotdeauna prea târziu.
nu am niciodată timp pentru mine.

oricând mă gândesc la viitorul meu mă întunec. când
sint asta știu că o să îl omor pe merlich saia de mai
multe ori.

nimic nu mă oprește când sunt puternic și mi se face
frică.

când e prea târziu mă gândesc tot la șefu. mi se face
rău că nu mă pot gândi deloc la mine.

averea mea o să putrezească la bancă până când în
sfârșit o să îmi încep viața pe cont propriu.

alethea e cea mai frumoasă femeie din lume.

femeia gărzii de corp nu există. pentru că nici eu nu
exist în afara jobului meu. sunt perfect.

sunt singur pentru că e imposibil ca altcineva să fie cu
mine. nimeni nu poate. garda de corp nu are pe
nimeni altcineva în afară de șefu. asta e sigur.

nu am preferințe sexuale. eu nu am sex. sexul
intimidează și te poate face să îți pierzi răbdarea.
răbdarea este esențială pentru garda de corp perfectă.

eu nu am copii. eu am totul într-o bancă.

uneori mă gândesc că merlich saia nu are o casetă cu
valori cum am eu. caseta mea de la bancă valorează
mai mult decât caseta neagră a unui avion prăbușit în
care toți cunoscuții mei sunt acolo.

noroc că eu nu am cunoscuți. doar șefu are.

mi se întâmplă tot mai des să am lacrimi în ochi. bine că e iarnă și temperaturile sunt de mult sub zero grade. asta mă ajută enorm.

toate lucrurile îngheață o vreme.

rămân cu adevărat invizibil. am grijă ca lumea șefului să fie vizibilă.

nimic nu mă perturbă. sunt foarte sigur pe toate gesturile mele.

am început să îl copiez. îl imit într-atât de bine încât uit cine sunt. știu sigur că nu e un lucru bun.

am de gând să îl înlocuiesc pe șefu cu mine și el să devină garda mea de corp.

să ne jucăm amândoi cum am chef. să fim ca niște frați gemeni. să îi arăt cum trebuie să se comporte. să învețe să aprecieze. să fie bucuros. să fie fericit. să aibă mare grijă de alethea. să îi dau două palme când e rău. să îl închid în cameră câteva zile până îi vin mințile la loc.

eu nu sunt eu fără șefu. eu nu sunt merlich saia. dacă
nu eram garda de corp plânceam mai tot timpul.

nu regret că sunt garda de corp.

dacă merlich saia își permite cea mai scumpă gardă
de corp înseamnă că altcineva își permite un om ca el.

sigur dumnezeu nu are o gardă de corp.

el are un singur nume și atât.

șefu are un nume saia și un prenume merlich.

pe toate cărțile de vizită ale șefului scrie: *merlich saia*

noi cei fără nume petrecem mult timp singuri.

am motivele mele să fiu rezervat în ceea ce îl privește pe merlich saia. viitorul lui este incert.

uneori mă tem că nu o să apuce să termine ziua.

acelea sunt zilele când șefu e foarte slăbit. pare că oricând se poate rupe în bucăți foarte mici. unele într-atât de mici că nu le poți vedea decât cu lupa.

dintr-o prea mare grijă am întotdeauna în buzunar o lupă. nu las nimic să se piardă.

când șefu este într-atât de fragil îmi vine să îl strâng în brațe. însă garda de corp nu are voie să își dea frâu liber sentimentelor. ele sunt într-atât de bine ascunse încât nu se văd. nici la detectorul de minciuni nici la microscopul pentru sentimente nici măcar la detectorul de urmărire prin infraroșu.

garda de corp perfectă nu are voie: să se îmbolnăvească să fie obosită să se plictisească să își dea cu parfum să aibă o iubită vacanță concediu de odihnă un nume de familie prieteni și alte obiecte personale în afara celor de serviciu.

e cu adevărat îngrozitor să nu îți simți niciodată liniștit corpul.

garda de corp nu are voie să aibă memorie de lungă durată. nu îi folosește la nimic.

nimic din ce nu îmi folosește uit.

toate lucrurile se așază în memoria de scurtă durată. întinderile ei sunt nemărginite.

eu nu îl văd bine pe șefu mort.

când merlich saia e mort garda de corp e nevoită să fie garda de corp mort.

și dacă nu am de ales sunt împăcat. nu-mi trebuie decât să mă obișnuiesc. îmi adaptez instinctele cu o rapiditate incredibilă.

nimic nu mă poate opri atunci. pot fi și garda de corp mort.

pot înainta zi și noapte fără oprire. nimic nu mă doare.

mergem împreună oriunde. mergem mereu până începe să ne fie frică unul de celălalt.

fără șefu sunt amputat.

am pielea tatuată cu scene din viața șefului.

toată istoria lui de când era mic și până s-a făcut mare
e întipărită pe pielea mea.

au rămas puține părți de piele neacoperite.

am fost nevoit să acopăr scene îndepărtate din viața
șefului cu altele noi.

aglomerarea e de nedescris. unele tatuaje de acum
câțiva ani sunt identice cu cele de-acum.

vârsta de patru ani a fost în întregime ștearsă cu
vârsta de treizeci de ani. abia dacă se mai vede vreun
semn.

din primul salariu mi-am cumpărat o colecție impresionantă de ochelari.

am ochelari de soare de ceață de frig de noapte de dimineață ochelari de lacrimi de somn. ochelari de soția șefului. pe ea nu am voie să o privesc niciodată în ochi.

ochii aletheei sunt într-atât de frumoși încât o singură privire și toată cariera mea s-ar duce dracului. nu-mi permit după atât de mult timp de perfecțiune să îmi pierd jobul.

doar șefu o poate privi în ochi. atunci sunt cu adevărat invidios. invidia mea este cel mai mare dușman al lui merlich saia.

trebuie să țin totul sub control.

oricând din cea mai mică neatenție viața șefului ar putea dispărea.

uneori simt că sunt mai important decât merlich saia. viața lui atârnă doar de un fir de ață. îl pot omorî oricând de mai multe ori.

nu ar bănuî nimeni nimic. invidia mea ar dispărea
odată cu șefu.

atunci alethea ar deveni iubita mea.

am putea fugi în mexic. ne-am ascunde în ombilicul
lunii. și apoi ceața rostogolindu-se peste apă și munții
ar fi încă acoperiți de zăpadă.

cu banii pe care îi am aș putea cumpăra o casă
albastră înconjurată de întinderi nesfârșite de
mandarini. la marginea livezilor două lanțuri
muntoase formând între ele o serie de văi și podișuri.

am putea privi îndelung ploaia.

de parcă toate aceste lucruri s-au întâmplat demult.
chiar și plimbările lungi printre copacii verzi săgetați
de lumina înserării.

am putea fi fericiți de mult.

de treizeci și trei de ani sunt în slujba lui merlich saia. nu mi-am permis nici o greșeală. devotamentul meu este absolut.

atât de mult am fost garda de corp încât uneori îi aud gândurile.

gândurile șefului sunt triste și foarte triste. în fața lor nu am nici o putere.

dacă aș putea să intru în capul șefului aș deveni garda de gânduri triste și foarte triste. sigur aș fi foarte ocupat. mi-ar trebui ani să ordonez tot. probabil că aș muri de epuizare. luptele ar dura ani de zile. doar războiul de o sută de ani s-ar mai putea compara cu acesta.

capul șefului meu e o fortăreață rece.

în ultima vreme șefu a început să bea enorm. eu am grijă să așez toate obiectele într-un echilibru precar. atunci întreaga lume trebuie să fie înclinată.

mediul înconjurător al lui merlich saia trebuie să semene bine cu mediul intern al lui merlich saia.

sunt ospătarul perfect. dexteritatea de a desface zecile de sticle de vin mă uimește chiar și pe mine. eu nu beau niciodată alcool. nu-mi permit nici un moment de amețeală.

eu nu am poftă. doar șefu are poftă. și orice are chef să facă pune în aplicare fără nici o remușcare.

uneori poftele lui merlich saia sunt dintre cele mai dubioase. atunci eu trebuie să aranjez în cele mai mici detalii întâlnirile nocturne. orice amănunt trebuie prevăzut. camuflarea trebuie să fie perfectă. nimic nu trebuie aflat. întâlnirile dubioase ale șefului nu există pentru nimeni din afară.

atunci am de-a face cu lumea rău famată. nu-mi convine deloc acest context. sunt garda de corp din red light district a șefului. aici mi-ar fi cu adevărat ușor să îl omor de mai multe ori pe merlich saia.

decăderea șefului îmi face rău. îmi este din ce în ce mai greu să mă comport perfect. toate regulile și întreaga disciplină se duc dracului.

în toanele bune râde. atunci eu am grijă ca toate lucrurile să fie vesele. asta e cel mai greu lucru pentru o gardă de corp.

sunt foarte concentrat. totul ar putea exploda la cea mai mică greșeală.

starea de bună dispoziție trebuie păstrată atât cât are chef șefu.

tot ce fac e în slujba lui merlich saia. jobul meu este viața și nu comentez.

uneltele mele de gardă strălucesc. sunt cu adevărat orbitoare.

un cameleon orb este perfect capabil să-și schimbe culoarea în concordanță cu mediul înconjurător.

starea de euforie care l-a cuprins în ultima vreme mă îngrijorează. asta mă împiedică să îmi fac meseria așa cum trebuie.

orele lungi de empatie au înlăturat orice chef de glume. râsul pentru o gardă de corp este interzis. se poate spune că organul de râs a fost extirpat din fragedă ucenicie.

prețul vieții mele este mai mic decât prețul vieții șefului meu.

nici cea mai scumpă operă de artă nu poate acoperi măcar cheltuielile de transport ale cadavrului șefului. sumele de bani pe care le învârt sunt de neimaginat pentru un om obișnuit.

sunt din ce în ce mai contrariat. cu fiecare zi câștigurile șefului sunt din ce în ce mai mari și orele în care nu face nimic sunt din ce în ce mai multe.

sunt îngrijorat pentru toate nimicurile.

o parte din banii câștigați i-am investit în fundația de întreținere a gărzilor de corp șomere. s-au înmulțit cei care fie nu își mai permit să plătească o gardă de corp fie le-au concediat fără milă.

mai există și un azil pentru gărzile de corp handicapate și cele devenite infirme.

uneori șefii sunt cuprinși de atacuri incontrolabile de ură și atunci își bat cu bestialitate garda de corp. neavând voie să riposteze se lasă bătută până la desfigurare. pentru că niciodată nici o gardă de corp de pe lumea asta nu a încălcat codul secret. ajunsă o gardă de corp desfigurată nu-i rămâne de făcut nimic altceva decât să se interneze în azil pentru tot restul timpului.

oricât de grav au ajuns gărzile de corp ele nu au nevoie de îngrijitori. orice rană a oricărei gărzi de corp desfigurate este îngrijită doar de posesorul acelei răni. regulile sunt foarte stricte și respectate cu sfințenie.

bani sunt doar pentru utilități: întreținerea clădirii
plata luminii a apei potabile a fașelor sterile și a altor
lucruri necesare.

șefu nu a fost niciodată cuprins de atacuri
incontrolabile de ură. asta mă liniștește puțin. îmi pot
continua meseria în condiții satisfăcătoare de lucru.

chiar și cu ochelarii de soare îmi dau seama că alethea e palidă.

parcă toate obiectele din jur s-au acoperit cu cearșafuri albe. am impresia că și șefu a albit de tot. nu pot să îl apăr de firele albe. nu mi-a cerut asta niciodată.

asta se întâmplă doar când șefu e cuprins de orbirea albă. atunci îmi poruncește să acopăr toate obiectele din cameră podelele și patul cu zăpadă. atunci eu mă urc în mașină și merg câți kilometri este nevoie să ajung la zăpadă. apoi am mare grijă să fie frig la drumul de întoarcere. zăpada se topește mai repede decât cearcănele aletheei. totul trebuie făcut cu cea mai mare viteză posibilă.

ghepardul este de departe cel mai rapid animal terestru.

uneori în casa șefului este un zgomot infernal.

de parcă toate obiectele au în interiorul lor roțițe metalice de ceas care se lovesc unele de altele fără nici un ritm și par a nu se mai opri niciodată.

zgomotul depășește 140 de decibeli. unui om asta îi poate afecta ireversibil auzul. organul meu auditiv este comparabil cu cel al moliei de ceară. insecta este capabilă să audă sunete de o sută de ori mai ascuțite decât cea mai sensibilă ureche umană.

e suficient să îmi apropiu urechea de perete și știu în ce colț al camerei se află șefu.

pot număra de la distanță câte bătăi de inimă pe minut are și de câte ori respiră.

oricând știu ce să fac dacă valorile depășesc intervalul de normalitate.

în cazul în care nu se întâmplă nimic sunt incapabil să iau vreo decizie. număr încontinuu. doar-doar pot interveni.

starea de repaus mă îngrijorează. atunci mă tem pentru viitorul carierei mele.

tot timpul mă gândesc la viața șefului meu.

numele lui este merlich saia. numele meu ar fi putut să fie merlich saia. eu nu am voie să am un nume.

eu nu am avut niciodată concediu de odihnă și nici concediu medical. nu am plecat niciodată în vacanță.

eu nu am un album de călătorii. asta înseamnă că eu nu exist în nici o fotografie.

alethea are zeci de albume cu fotografii în care apar străzi din toate orașele lumii.

pe cele mai multe străzi din lume doi oameni se plimbă îmbrățișați. autorul tuturor fotografiilor sunt eu. cursurile despre compoziție culoare și perspectivă m-au ajutat enorm.

îmi place mult să mă uit la poze cu merlich saia și alethea.

uneori decupez corpul șefului. în locul liber sunt eu. atunci mi se pare că alethea este cu adevărat fericită.

eu am doar cărți poștale. cele mai multe sunt din grădina zoologică artis. toate sunt cu animale.

când este eclipsă de lună toată apa din acvariile cu pești și din animalele de la grădina zoologică artis se evaporă. atunci peștii leii de mare pumele tigrii zebrele girafele furnicile albinele și toate broaștele țestoase se fac mici și seamănă cu niște baloane fără aer. cu câțiva cenți poți cumpăra baloane de diferite culori și le poți umfla. dacă plămâni ar fi plini cu heliu toate animalele de la grădina zoologică artis ar pluti.

greutatea tuturor furnicilor de pe terra este mai mare decât greutatea tuturor oamenilor de pe terra. această informație prețioasă este adevărată pentru că niște savanți au calculat ore întregi greutatea unei furnici și au înmulțit-o cu toate furnicile de pe terra. idem au calculat și în cazul oamenilor. rezultatul deși este adevărat pare de necrezut.

de necrezut sunt și puterile gărzii de corp.

uneori șefului i se face frică fără nici un motiv. atunci stă ghemuit și tremură cu tot corpul de parcă ar avea 40 de grade. nu cere nimic tace și se zguduie de parcă ar fi cuprins de convulsii.

doar eu mai tremuram așa când eram mic dar se știe că uneori în siberia este cel mai frig. aici e cald. centrala termică încălzește întreaga casă.

îi alung frica. ne ținem în brațe cu toții. atunci simt că fac parte cu adevărat din familie. pentru puțin timp nu mai știu cine sunt. aceste momente sunt foarte rare.

când șefu îmi dă voie să îi țin în brațe el nu știe că mă strânge în brațe. alethea știe.

de la depărtare părem doi oameni care se iubesc mult. de la o mare depărtare părem doi gemeni care se țin în brațe.

limba unei balene albastre cântărește mai mult decât greutatea unui elefant adult.

gâtul unei balene albastre este atât de îngust încât nu poate înghiți obiecte mai mari decât o minge de plajă.

am așipit în timp ce îl supravegheam. un lucru rar pentru o gardă perfectă de corp.

m-am trezit pentru că simțeam că trebuie să urinez. am mers prin întuneric până când mâna mea a atins întrerupătorul. dintr-o dată toaleta s-a luminat. ca un om abia trezit din somn m-am îndreptat spre oglindă. aveam un tricou alb pătat de câteva picături de sânge.

eram liniștit de parcă tot ce se întâmpla era cum nu se poate mai firesc.

mi-am ridicat tricoul puțin mai sus de stern. pe burta mea era o cusătură perfectă de aproximativ 15-20 de centimetri care unea partea mea dreaptă de partea mea stângă. semăna cu cicatricea unei operații de cezariană. firele chirurgicale erau încă acolo. probabil eram proaspăt externat. m-am urcat pe cântar. aveam aceeași greutate cu greutatea din ziua precedentă.

era încă noapte și primul lucru pe care l-am făcut a fost să măsoz temperatura șefului. 42 de grade. l-am învelit în cearșafuri ude până când a adormit.

lupii sunt mamiferele cu cea mai ridicată temperatură constantă a corpului.

când merlich saia are febră visez urât.

am grijă de ridurile șefului. mai ales de cele noi. le țin sub o strictă supraveghere. am grijă să nu îl desfigureze pe viitor.

mă gândesc cu groază la bătrânețea șefului. o să îmi fie din ce în ce mai greu să am grijă de el. probabil că o să mă transform într-o infirmerie. o să fiu singurul din preajma lui.

nimeni nu suportă prea mult timp mirosul de bătrânețe.

simțul olfactiv al câinelui este de patruzeci de ori mai dezvoltat decât la om. toate puterile mele trebuie să fie de patruzeci de ori mai mari decât sunt acum. doar așa o să pot fi garda de corp bătrân.

atunci îl pot omorî pe merlich saia de câte ori vreau. atunci nu o să îi mai pese nici lui nici mie. nu îmi mai fac nici o grijă.

mă gândesc din ce în ce mai mult la mine.

când șefu are febră stă doar în pat. am timp să mă gândesc la lucruri. o haită de lupi arctici aleargă pe un câmp acoperit de zăpadă.

mi se face milă de șefu tot mai des.

pare într-atât de neajutorat. aș vrea să îi fac mult bine.
mi-aș dori să-l pot face fericit.

visul meu a fost să fiu garda de corp a celui mai
important om din lume. pentru nimic nu aș schimba
asta.

garda de corp nu are voie să îl roage nimic pe merlich
saia. cel mult poate să se roage. dar pentru asta
rămâne prea puțin timp.

aș vrea să nu mă mai gândesc niciodată că îl pot
omorî de câte ori vreau.

o gardă perfectă de corp are doar sentimente de
iubire.

dacă totuși l-aș omorî vreodată de mai multe ori aș
face-o doar din iubire.

de ziua șefului o să îi dau un cadou frumos și de
neuitat. o să fie cadoul perfect. nu o să își mai
dorească niciodată nimic.

va fi fericit.

toate zilele sunt de neuitat și de neuitat este și șefu.

nu există momente în care el să nu fie prezent. mă locuiește așa cum un trup este locuit de organe interne. le simt pe toate.

sunt puține gărzi de corp care pot face asta. aș putea spune că sunt o gardă îndrăgostită de corp.

fiecare organ intern din mine are o etichetă pe care scrie: inima lui merlich saia plămânul stâng al lui merlich saia plămânul drept al lui merlich saia mușchiul diafragmatic al lui merlich saia arterele și venele femurale tot ale lui merlich saia tot țesutul adipos este doar al lui merlich saia șaua turcească a lui merlich saia chiasma optică a lui merlich saia emisfera stângă și emisfera dreaptă sunt ale lui merlich saia omulețul din cerul gurii are prins de inimă un ac de siguranță cu o etichetă pe care scrie omulețul lui merlich saia.

tirania șefului este fără margini. poate asta este singurul motiv al mării averi pe care o are. asta înseamnă că toți banii câștigați de mine sunt murdari. mai multe lovituri de stat sigur l-ar detrona.

eu sunt pentru șefu zidul chinezesc zidul berlinului și
zidul plângerii. eu sunt zidul perfect.

dacă ar fi condamnat la moarte eu l-aș înlocui fără nici o ezitare.

mă tem din ce în ce mai mult pentru viață.

în mod normal ar trebui să îmi văd doar de fișa postului și atât. încalc toate regulile de protecția muncii. sunt conștient că doar așa pot fi un exemplu pentru ceilalți. sunt un deschizător de drumuri pentru toate viitoarele gărzi de corp din lume. aș putea să iau premiul nobel.

dacă aș avea o casă doar a mea toți pereții ar fi acoperiți cu diplome: cea mai activă gardă de corp a anului cea mai atentă și devotată gardă de corp a anului garda perfectă a secolului.

diploma de excelență pentru întreaga activitate de corp se dedică gărzii de corp.

sunt obsedat de șefu.

de la o vreme măsurile de precauție sunt exagerate.

aproape că nu îl mai las să respire. mi-e teamă de orice infecție respiratorie.

nu mă pot opri.

vreau cu tot dinadinsul să fie bine. totul trebuie să fie perfect pentru șefu.

momentele mele de liniște nu mai există. chiar și atunci când nu am nici un motiv de îngrijorare sunt încordat la maxim. dacă nu pândesc pericolele 24 de ore din 24 de ore nu sunt eu.

toate lucrurile sunt primejdioase pentru că toate lucrurile se schimbă.

când grija mea este fără margini controlez tot. nu îmi scapă nimic. nici un câine nu sare în fața mașinii. nici un șobolan nu trece prin spatele șefului. muștele sunt neclintite. animalele nu mor.

este o tăcere perfectă.

se aude doar vocea lui merlich saia.

eu dacă vreau să vorbesc nu pot pentru că respirațiile acoperă tot.

mi-aș dori ca asta să nu se mai oprească niciodată.

III

ziua începuse cu mult timp înainte de a mă trezi și crengile copacilor se izbeau unele de altele și aveau prinse ca niște ciulini celofane rupte care se zbăteau și urlau precum animalele care urlă atunci când nici nu mor nici nu se pot ascunde nici nu pot face nimic altceva decât să fie prinse în crengile copacilor când e frig.

am dormit mult. lucru de nepermis pentru o gardă de corp. întreaga casă era goală.

primul semn rău: în chiuveta din baie erau doi pești identici. unul avea burta golită și aștepta să moară. celălalt era întreg încă viu și părea că încearcă să intre în interiorul celuiilalt pește. l-am ajutat. apoi am cusut burta peștelui. am umplut chiuveta cu apă și i-am lăsat acolo pentru tot restul timpului lor.

al doilea semn rău: la marginea șoselei din kilometru în kilometru câte un câine mort. și la dus și la întors. zeci de câini morți. în ziua aceea cu multă ceață șoimii nu au mâncat nimic. nici dacă ar muri de foame un șoim nu ar mânca niciodată un câine mort.

celelalte semne rele nu au mai avut timp să apară.

lucrurile au început și nu s-au mai putut opri. totul părea a nu se mai fi întâmplat sau a nu fi existat până atunci.

mâinile mele erau încleștate. o transpirație rece în oase. șefu era dintr-o dată o mare primejdie pentru șefu.

știu că nu ar fi trebuit să o lovească și eu nu ar fi trebuit să las să îmi cadă ochelarii de soare negru.

vina mea a existat mai demult din vremea când au apărut primele greșeli. dar asta nu mă împiedică să nu regret ce am făcut.

știu că vina mea nu seamănă cu nici o vină de până acum a vreunei gărzi de corp.

eu am o vină mare și șefu are cea mai mare vină.

garda de corp perfectă are de partea ei vina perfectă.

de la o vreme șefu îmi dădea din ce în ce mai puține lucruri de făcut.

chiar mă întreba ce planuri am pentru viitor. am primit chiar și zile libere. pentru mine ăsta era un semn cu totul neașteptat.

mă întreb dacă nu cumva l-am dezamăgit sau poate că am început să îmbătrânesc sau poate că merlich saia a aflat că uneori îmi imaginez cum îl omor de mai multe ori.

mă simt îngrozitor. mă simt părăsit.

dintr-o dată sunt nevoit să stau doar cu mine. îmi este foarte greu. habar nu am ce să fac. a trecut prea mult timp de când sunt doar în slujba lui.

orice efort de a mă gândi la altceva eșuează lamentabil. nu pot face nimic.

ascult melodii de dragoste și am ochii umezi și roșii. ochelarii de soare nu-mi mai folosesc la nimic. nu pot nimic fără să știu că îl păzesc.

nu îmi pot imagina nici o zi fără alethea.

este incredibil cum serviciile mele impecabile
lâncezesc.

oare ce s-a întâmplat în mintea lui merlich saia și cum
de am dormit atât de mult fără să aud nimic.

mă simt un nenorocit.

acum îmi dau seama că în ultimele zile merlich saia
era foarte calm, detașat de orice. avea o siguranță
înfricoșătoare. nimic părea că nu îl mai înspăimântă.

sunt pierdut.

această hotărâre stranie și neașteptată nu îmi lasă
nimic. nici măcar nu am fost concediat. nici măcar
lăsat la vatră ca un adevărat soldat. nici măcar rănit
sau bătut cu bestialitate. nimic din toate astea. ci pur
și simplu am primit aceste zile libere care nu îmi
folosesc la nimic.

toate organele mele sunt răvășite. etichetele cu
merlich saia au dispărut. goluri cât capul unui
nou-născut unesc diferitele părți din mine.

perfectiunea mea se duce la dracu.

am atacuri de panică tot mai des. este inexplicabil cum o gardă de corp perfectă simte brusc atâtea lucruri. am crampe și o senzație permanentă de leșin. nu merg pe străzi pentru că mi-e frică. sunt vlăguit.

îmi verific de câteva ori pe zi conturile bancare. nu lipsește nimic. toți banii mei sunt la adăpost. aș putea să plec și să îmi încep o viață.

însă o paranoia însoțește fiecare nou gest de-al meu.

șefu are toate motivele din lume să fie cel mai important om de pe terra.

sufăr ca un câine bătut și lăsat să moară de mai multe ori la marginea șoselei.

alethea îmi lipsește.

repet: alethea îmi lipsește.

dacă mi-ar reveni puterile l-aș omorî cu siguranță de mai multe ori pe merlich saia. nici nu și-ar da seama.

însă el se depărtează tot mai mult și eu nu pot face nimic.

am primit concediu de odihnă și un bilet dus în siberia. în satul copilăriei mele se ajunge cel mai greu. drumul este foarte lung. frigul din siberia nu se compară cu nici un alt frig.

zilele în care am mers cu trenul au fost cele mai lungi și grele zile de până acum. febra din copilărie și-a adus aminte și a stat lipită de mine tot drumul.

tremuram din nou ca apucat de convulsii și lacrimile înghețau imediat. ochii mei păreau că suferă de elefantiazis.

atacurile de panică erau tot mai dese. ura mea creștea cu fiecare kilometru parcurs. mai ales că în acele momente îngrozitoare tot îmi mai era teamă pentru viața lui merlich saia.

ar fi trebuit să nu îmi mai pese deloc. să îmi strâng puterile și să îmi cheltuiesc toți banii doar pentru mine. doar că o gardă de corp nu are voie să demisioneze. dezertarea este exclusă.

toate lucrurile încep doar atunci când dor și nu pot deschide nici o fereastră în trenul ăsta înghețat în care toți sunt străini și foarte obosiți.

se întâmpla să mă bucur știind că și eu fac parte din acele câmpuri înghețate pe care atât de liniștiți și încremeniți le privesc șoimii.

și apoi ajung aici într-un loc prea bine cunoscut cu gesturi atât de familiare și totuși suspendate într-un aer prea rece de acum și străin.

și nici nu mă bucur nici nu zic nimic ci doar aștept până când nu se mai apropie nimeni și mi se face lehamite de mine și când în sfârșit aerul se umple de viață obolesc și asta pentru că așteptarea a avut prea mult timp.

sunt pierdut fără viața șefului.

repet: sunt cu adevărat pierdut fără viața șefului.

nu am găsit pe nimeni. nu mă aștepta nimeni. nu recunoșteam nimic.

s-a schimbat tot. și oricum memoria cântărește cât un pui abia născut de urs panda.

ce îmi amintesc sigur sunt frigul și febra.

sunt garda pierdută a lui merlich saia pentru tot restul timpului.

dacă există firimituri de pâine cu siguranță trebuie să existe și alt fel de firimituri. de viață de exemplu.

îmi imaginez cum îl omor pe merlich saia.

chiar și din acest loc într-atât de liniștit și atât de departe aud zgomotul infernal al inimii lui.

ochiul unei caracatițe are 50 de centimetri și este de departe cel mai mare ochi de pe terra.

am îndoieli. poate relația mea cu șefu s-a oprit cum se oprește o inimă.

pentru ruptura dintre garda de corp și merlich saia nu am găsit încă nici un nume. asta mă neliniștește.

știu că îndoielile apar pentru că sunt tot mai departe. toate lucrurile se vor limpezi odată ce voi ajunge din nou în preajma lui merlich saia.

o să îl privesc de data asta fără ochelarii de soare negru. va fi o încălcare a regulilor de protecție a muncii dar ele pot fi încălcate dacă în joc e viața șefului.

nu uit niciodată.

unu: pentru viața șefului garda de corp omoară fără nici o ezitare toate celelalte vieți dacă altfel nu se mai poate salva și pericolul de moarte este iminent.

doi: o gardă de corp nu poate să își schimbe niciodată șeful. contractul este pe viață.

trei: am toate motivele din lume să îl omor de mai multe ori pe merlich saia.

unu doi trei patru cinci șase șapte opt nouă pungi roșii pe zi. uit repede număr și închid ochii. nu mă doare nimic dar chiar și așa cu ochii strânși-strânși mi se face frică și atunci nu știu că mi se face frică pentru că nu știu să îi dau un nume.

pe șefu îl cheamă merlich saia și pe soția șefului o cheamă alethea. eu nu am nici un nume. eu sunt garda perfectă de corp și nimic altceva.

mă întreb cum se descurcă fără mine. sigur e mort sau cel puțin pe moarte.

regretele lui sunt cât stepele înghețate din siberia.
când o să mă întorc o să fie prea târziu.

puterile mele îmi revin de fiecare dată când mă gândesc la siguranța lui merlich saia.

îmi este dor. îmi este chiar foarte dor.

sunt îngrijorat. dacă răcește dacă nu mănâncă dacă
cineva vrea să îi facă rău și eu sunt aici și nu pot face
nimic.

aici câmpurile acoperite de zăpadă sunt ireal de frumoase. atunci îmi este cel mai dor de alethea.

sunt prins în siberia pentru că am fost trimis. uneori ideile lui merlich saia sunt proaste și dau dovadă de o mare inconștiență.

cum să te debarasezi de garda perfectă de corp. de siguranța ta de nezdruncinat. de cel care se așază fără să clipească pe scaunul electric în locul șefului. asta înseamnă nebunie. asta înseamnă că cineva i-a spălat

creierul și toate gândurile lui stau pe fundul mării ca niște relicve.

sunt nevoit să îl păzesc de orice. chiar să trec peste dorințele lui dacă altfel nu se mai poate.

binele șefului sunt eu.

chiar și cu forța binele și salvarea lui sunt eu.
instinctele mele sunt de necrezut și de-asta sunt garda perfectă.

cum mă gândesc la șefu și simt cum forțele mele își revin. strategiile mele sunt perfecte.

timpul de recuperare s-a oprit.

pot sparge dinții oricui. chiar și febrei. nimic nu mă mai poate opri.

pentru a-l proteja pe merlich saia de merlich saia sunt în stare de orice.

pot merge pe jos. pot omorî și animalele sălbatice dacă mi-ar sta în drum.

deși animalele îmi plac mult. după viața șefului viața animalelor este a doua mea grijă.

sunt foarte grăbit. orice minut contează enorm.

nu mai am timp să mă gândesc. mișcările mele sunt controlate doar de instincte. reflexele au pus stăpânire pe mine.

sunt o mașinărie de apărare perfectă.

nimic nu poate să îmi mai stea în cale. înaintez cu o rapiditate înfricoșătoare.

nu mă mai pot opri.

sunt în alertă de gradul zero. sunt uimit cu adevărat de capacitățile mele. le credeam pierdute. puterile mele au devenit de necrezut chiar și pentru mine. râd.

distanța fizică dintre mine și merlich saia se topește văzând cu ochii.

ghețarii din groenlanda se scufundă cu exact aceeași viteză cu care mă apropii de merlich saia.

nu îmi amintesc nimic din drumul de întoarcere. pare că nu am plecat niciodată. doar hainele mele pline de zăpadă dovedesc că am mers prin zăpadă.

am ajuns ca un descreierat. transpirasem cum nu am mai transpirat niciodată. oboseala era până în acel moment străină de mine. acum în fața ușii mă ținea ținut într-o încremenire nefirească.

o neliniște stranie și o nerăbdare mare au pus stăpânire pe mine.

în această cămașă de forță până și unei gărzi puternice de corp îi este greu să se mai miște.

capacitatea mea de concentrare s-a evaporat. toate strategiile mele calculate minuțios s-au destrămat.

rămăsesem doar eu în fața unei uși pe care nu puteam cu nici un chip să o deschid. nu puteam nici măcar bate.

nu-mi venea să cred de câtă nepăsare e capabil.

dacă puteam l-aș fi strâns de gât de mai multe ori. de zeci de ori l-aș fi strâns de gât până când și-ar fi recunoscut nedreptatea mai ales față de garda de corp.

torturile din perioada medievală sunt jucării în comparație cu ce i-aș fi făcut lui merlich saia.

nici măcar scaunul de interogare nu ar fi rivalizat. nici măcar cărbunii încinși pe care l-aș fi obligat să-i înghită nu ar fi întrecut furia mea.

rănilile nu ar fi fost niciodată letale. l-aș fi menținut în viață până când ar fi recunoscut și abia apoi l-aș fi îngrijit cum numai o gardă perfectă de corp ar putea face-o.

și cu fiecare gest vindecător de-al meu aș fi simțit în ochii șefului cea mai adâncă recunoștință.

și asta cu siguranță l-ar fi făcut fericit.

nimic nu va mai fi ca înainte.

m-am trezit în garsoniera pe care cu mult noroc am închiriat-o foarte aproape. sunt la doar câțiva pași de casa lui merlich saia.

trebuie să fiu cu ochii larg deschiși 24 de ore din 24 de ore. poate apărea în orice clipă.

urmăresc cu cea mai mare atenție camerele în care nu se mai întâmplă nimic.

cea mai mică mișcare înseamnă enorm. orice indiciu mă apropie mai mult.

încordarea mea e cea a unui lunetist care nu trebuie să-și rateze ținta.

reintru în formă. sunt din nou pe câmpul de luptă. sunt pregătit. doar de nu m-ar durea atât de tare pleoapele. noaptea îmi este cel mai greu. ochii mei sunt roșii pentru că privesc prin binoclul cu infraroșu.

pândesc casa lui merlich saia. uneori am senzația că întreaga clădire se clatină și toate obiectele se rostogolesc dintr-o parte în alta și e atât de greu să apeși pe trăgaci și să nimerești ținta în astfel de condiții neprielnice.

și se face noapte și peste noaptea asta crește o altă noapte și mă trezesc dimineața cu un morman de pungi de plastic pe care le strâng cu putere în brațe.

nu am nici un punct de reper. nici o urmă de merlich saia. nici o urmă de alethea. de parcă viața lor a dispărut pur și simplu.

mă deranjează faptul că nu am nici o veste. de parcă nu aș exista.

uneori mă gândesc că au plecat pur și simplu foarte departe de mine. pare totul împachetat cu grijă. nici un semn că ar fi fugit într-o mare grabă.

dacă se preface că nu mă vede. dacă e o altă bătaie de joc. dacă e o altă mare plictiseală de-a lui merlich saia.

dacă șefu s-a schimbat foarte mult în tot acest timp. dacă nu îl mai recunosc.

poate că a suferit o serie de intervenții chirurgicale și acum arată cu mult mai tânăr. poate că a îmbătrânit prea mult în tot acest timp și mințile lui s-au pierdut pentru totdeauna.

dacă îl confund cu altcineva.

dacă alethea s-a mutat într-o casă albastră înconjurată
cu livezi nemărginite de mandarini și două lanțuri
muntoase formând între ele o serie de văi și podișuri
și totul neasemuit de frumos și eu aici așteptând
orice.

iadul gărzii de corp e neputința de a fi în preajma șefului.

stau ca un nenorocit și aștept cea mai mică atenție. fericirea mea nu contează atâta timp cât merlich saia e în viață.

sunt singur trist și neputincios. sunt un nenorocit.

am toate motivele să mă bucur de viața mea. sunt foarte bogat. conturile mele sunt intacte. caseta mea neagră e la locul ei.

am încă timp și cu toate astea aștept cu inima cât un elefant orice semn de viață.

oricum nimic nu va mai fi ca înainte. memoria mea a suferit enorm din cauza frigului. întinse zone de îngheț ireversibil străbat sute și sute de kilometri de stepă.

am toate motivele să fiu cea mai tristă gardă de corp din lume.

visez că totul e bine. știu că în tot acest timp șefu suferă. îl dezlipesc de pe mine ca pe un abțibild ca pe un bandaj purtat prea mult timp. atunci nopțile sunt ușoare.

diminețile sunt la fel de ușoare. sunt frumos și plâng. alethea mă strânge în brațe așa cum numai o iubită ar putea. ne privim în ochi și aici se termină și începe tot.

nu mai aud. urechile mă dor îngrozitor. respirațiile șefului sunt asurzitoare.

când vreau să știu cât e ceasul mă mușc de mână. atunci toate orele sunt albe. camera în care dorm e albă și toți din jur sunt îmbrăcați în salopete albe și muncesc din greu.

sunt gol. asta înseamnă că sunt fără haine. pielea mea e cu adevărat pielea mea. ține totul la adăpost. prin ea nu se vede nimic.

e frig. pereții sunt acoperiți cu un strat de gheață. toate hainele mele îmi sunt de folos. am o judecată infailibilă: peste pielea mea sunt hainele de vară. peste pielea și hainele de vară sunt hainele de toamnă și peste hainele de toamnă sunt hainele mele de iarnă. peste toate acestea sigur nu mai încap în hainele de primăvară.

hainele mele de primăvară nu miros a naftalină. ele miros doar frumos și atât.

uneori mă gândesc că o gardă perfectă de corp ar trebui să semene cu o piele care nu se strică niciodată.

acum e liniște. toate păsările zboară.

anul cel vechi a trecut chiar dacă merlich saia e în altă parte. sunt liniștit. uneori uit că viața șefului este cea mai importantă viață.

îmi plac mult jocurile de artificii din cer. la sfârșit de an cerul se aude tare și pare că se poate sparge oricând.

capacitățile de refacere sunt de necrezut.

când se încheie un an toți oamenii privesc cerul. e fascinant cum toate lucrurile se termină și de necrezut.

de necrezut sunt și noile mele stări. aproape că încep să fiu propria mea gardă de corp. aproape că nu îmi mai amintesc de merlich saia.

trag aer în plămâni și îmi place. e incredibil că pot să respir fără să mă înec. multă vreme am crezut că este cu neputință să încerc.

respir adânc de parcă de fiecare dată plămânilor mei le e teamă că nu vor mai fi în stare să se umple cu aer din nou.

mă bucur și e obligatoriu ca toată lumea să se bucure.
tirania mea este mare.

sunt cel mai mare tiran de pe terra.

au început să îmi placă oglinzile. mă bucur de fiecare dată când mă văd.

simt că șefu rămâne singur. toate eforturile mele se lovesc de capul de vată al lui merlich saia.

nu bag mâna în foc pentru merlich saia. arsurile de gradul trei și patru nu dor dar în urma lor cicatricile sunt urâte și pentru tot restul timpului.

mă bucur enorm că nu l-am omorât încă.

remușcarea m-ar fi purtat târâș ani de-a rândul. merlich saia ar fi murit oricum fiindcă așa-i era scris și pentru că nu-i mai puteam fi de nici un folos. i-aș fi grăbit inutil sfârșitul.

cea ce voiam era să fie bine și aici ca și acolo sau poate aici ceva mai târziu.

dacă trăiește încă mă bucur.

chiar dacă stau singur toată ziua în cameră și nu îmi mai e teamă pentru viața șefului sunt foarte obosit.

sint cum corpul meu devine corpul meu. de parcă toate organele mele interne se întorc acasă după o foarte lungă călătorie. vin pe rând și din toate colțurile lumii. o să stau cuminte. până și ultimii glob-trotteri se întorc. apoi o să fiu atent la toate povestirile lor. știu cel mai bine să ascult.

sunt garda perfectă de corp.

nepăsarea mea o să lase urme adânci în viața lui merlich saia.

o să-l las să se lovească de toate lucrurile din jur. nu îl voi mai feri de nici un obiect contondent. să se descurce.

și doar dacă rănille devin de nesuportat și va veni la mine cu ele strânse doar atunci o să așez cu mare grijă pe fiecare rană mici omuleți de vată îmbibați în fiole cu etamsilat.

m-am trezit urlând și țipând ca un descreierat. am început să lovesc toate obiectele din jur și să le car picioare în gură pentru că toate obiectele din jur îmi sunt dragi și le-au crescut dintr-o dată dinți și apoi le-au crescut foarte multe guri.

coverul meu din garsonieră s-a umplut cu dinți de lapte. chiuveta era de asemenea plină cu dinți de lapte. frigiderul era plin cu dinți de lapte. toate buzunarele hainelor mele erau pline cu dinți de lapte.

atunci am început să lovesc cu putere. aveam ochii închiși și loveam.

am căzut pe podea și nu știu cât timp am fost inconștient.

când m-am trezit știu că aveam mâinile pline de sânge de parcă aș fi spart o fereastră. pe jos nu erau cioburi și nici dinți de lapte.

starea de bine s-a dus la dracu. o ură groaznică și o dorință imensă de a-l omorî pe merlich saia au pus stăpânire pe mine.

aveam să îl omor pe șefu de mai multe ori. știam că începutul de an o să mă prindă nepregătit. m-am pierdut și acum trebuie să o iau de la capăt.

dacă j.f. kennedy ar fi avut o gardă perfectă de corp nu ar fi murit împușcat de două ori pentru că toți oamenii ar fi avut dinți de lapte.

cred că merlich saia este un inconștient.

e bine să ai o gardă de corp pentru că poate să urle în locul tău. dacă nu vrei să rănești pe nimeni atunci angajează o gardă de corp.

dacă nu vrei să fii deranjat niciodată propria gardă de corp nu te va deranja.

atenție la zgomotele foarte puternice.

când buzunarele mele erau pline cu fiole de vitamina k fiole de etamsilat și toate necesare unei răni care nu mai vrea să se oprească și toate rănilile erau ale lui merlich saia și eu eram compartimentul de primiri urgențe mă descurcam perfect.

acum când e foarte târziu și eu aici și el nu se știe unde mă întreb cum se ferește sângele de oxigenul din aer.

nimeni nu se pricepe mai bine decât mine. doar eu știu să opresc de fiecare dată atacurile necontrolate și mereu neașteptate.

doar eu știu că șefu are un tip unic de hemofilie și poate de-asta viața șefului este cea mai importantă viață din lume.

toate deciziile au fost luate. nu urmăresc decât perfecțiunea. sunt conștient. orice abatere ar însemna căderi dramatice la bursa de valori. trebuie să mă mențin în formă. trebuie să mănânc sănătos. oricând șefu are nevoie de mine.

oricând trebuie să fiu pregătit pentru o altă transfuzie.

doar sângele meu poate înlocui cantitățile uriașe de sânge pierdut.

pe spatele meu stă șefu. îl car de ani întregi. nu îmi e ușor deloc.

dacă n-ar fi mort l-aș omorî de mai multe ori.

de ani de zile corpul șefului cântărește câteva tone și nu mă plâng.

dorm-dorm. toate lucrurile sunt la locul lor.
așternuturile albe sunt pe pat. aud tot. mă foiesc și nu aud nimic. sunt neclintit și dorm cu ochii deschiși.

aud tot. elefanții aud tot pentru că dorm în picioare și au nevoie doar de două ore de somn. eu dorm culcat și nu știu de câte ore mai am nevoie.

din șase în șase ore simt pe cineva care intră în cameră.

îmi este foarte sete și nimeni din jur nu vrea să îmi dea nimic de băut.

în patru minute adorm și nu mai aud nimic.

când dorm toate animalele sunt moarte.

nu aud nimic.

sunt liniștit pentru că toate animalele moarte nu mai aud nimic.

sunt liniștit. când dorm toate animalele sunt moarte.

doar uneori toate animalele moarte dorm.

asta e de necrezut și de necrezut sunt toate animalele.

nu am voie să mă mișc.

sunt mai nemișcat decât ar putea fi corpul mort al șefului. exercițiile de neclintire ajută enorm mi-au spus. și când mi-au spus le vedeam halatele albe și în spatele halatelor mii de dinți de lapte crescuți din piele.

și pentru că sunt cu adevărat nemișcat nemișcate sunt și gândurile mele. așa nu mai doare nimic.

merlich saia e plecat de foarte mult timp și nu mai știu nimic despre el.

pregătesc în cele mai mici detalii momentul revederii. trebuie să fiu impecabil.

ochii lui merlich saia trebuie să lăcrimeze oricât de insensibil ar fi.

știu bine că la cea mai mică atingere pielea șefului se învinețește și stă să izbucnească în plâns. uneori îi este foarte teamă ca nu cumva pielea să crape prea adânc.

sunt prima gardă de corp care are cearcăne.

am obosit.

semăn din ce în ce mai mult cu șefu. sunt peste tot. pe pereți pe tavan pe podea pe uși pe ferestre.

întreaga cameră este plină de mine.

mi se face rău din ce în ce mai mult. șobolani negri stau atârnați de tavan. mi se face frică din ce în ce mai tare. mănânc mere. închid ochii și îi țin strânși-strânși. mă gândesc la elefanți și la antilope.

în groenlanda s-au descoperit cearcăne de cinci mii de ani.

eu nu am nici un corp.

de fiecare dată când corpul meu se apropie de mine îl lovesc cu picioarele. îl împing cât pot cu mâinile de mine. nu am nevoie de un astfel de corp unde cea mai mică atingere înseamnă o nouă rană. sângerările lui m-ar plictisi de moarte. îl împing cu toată puterea cât mai departe de mine.

îl învăț doar cum să se descurce fără mine. îi umplu valizele cu pungi roșii de rezervă. îl țin în brațe câteva zile doar cât să adoarmă și apoi îl împing cât mai departe.

îl lovesc de fiecare dată. mi-e milă dar nu am încotro. vreau să dorm liniștit. un astfel de corp nu îmi face bine. îmi taie pielea. eu am o piele sensibilă.

dacă nu ar încerca să fie un corp de fiecare dată ar fi liniște.

liniștea mea înseamnă să fiu singur și să nu mă mai gândesc la merlich saia.

viața lui să fie în siguranță pentru că rănilor lui s-au domesticit într-atât de mult încât știu să se oprească la timp.

dacă trebuie sparg oasele oricui. toată lumea are uneori oase de sticlă.

dacă am voie mă ghemuiesc în șefu. îl ajut să nu simtă nimic. mă străduiesc să nu fac nici un zgomot. sunt garda moartă de corp și merlich saia nu simte nimic.

dorm liniștit. sunt cald. sunt atât cât am voie.

și stau chiar în spatele lui și mă feresc. nu zic nimic și am grijă de el și mi-e greu pentru că sigur nu mai are nevoie de nimic.

dorm liniștit. sunt cald. sunt doar atât cât am voie.

este prima dată când sunt bolnav cu adevărat. asta nu mă ajută să fiu garda perfectă de corp a lui merlich saia.

sunt un corp de vată din care țâșnesc rănilile șefului.

sunt toate fiolele de vitamina k.

nu abandonez pentru nimic în lume.

garda de corp nu are voie să moară înaintea șefului.

plătesc tot. sunt minunat. am grijă ca nimeni să nu plătească nimic. sunt cel mai scump musafir de aici. toate notele de plată le păstrez cu sfințenie.

sunt singurul care are un zilerar cu toate notele de plată. am grijă să le înfrumusețez în fiecare zi. le fac vintage. le valorific mai târziu.

eu dacă nu pot nu exist. sunt cea mai scumpă notă de plată. sunt dat în toate părțile.

am toate scuzele și mijloacele de a-l omorî pe cel mai important om de pe pământ. sunt foarte curios cum ar primi vestea.

repet: viața șefului este cea mai importantă viață.

repet: zâmbetul lui e cel mai frumos. ochii lui închiși sunt ochii lui închiși. dacă îi închid mai mult devin de nedeschis și asta îi face cu adevărat de necrezut.

știu că merlich saia e foarte bolnav.

el are grijă de mine și nu îmi vrea răul. el știe că din acest moment nimic nu mai contează. acest nimic nu are nici un nume. el seamănă cu un copil pierdut noaptea pe un câmp cu ceață.

îl caut pe merlich saia.

merg pe jos și sunt foarte atent. orice urmă pe asfalt îmi este de folos.

lipesc anunțuri pe toți copacii: numele lui este merlich saia. pierdut. atenția suferă de o formă unică de hemofilie. orice informație despre viața lui va fi răsplătită.

sunt garda de corp care a rămas fără nici un corp în grijă.

orice mă ajută și asta pentru că șefu e oriunde.

se face de negăsit pentru că știe că îl caut oricum tot restul timpului.

am mâinile pline cu pungi roșii și merg. sunt în total nouă. sunt foarte ușoare. de parcă sunt goale și pline doar cu aerul rece de-afară.

sunt liniștit pentru că nimeni nu bănuiește nimic. sunt doar cineva care merge pe stradă cu mâinile pline cu pungi goale.

uneori viața șefului nu este.

lipsește cu desăvârșire. atunci îmi este cu adevărat greu să am grijă de viața lui.

în tot acest timp l-am așteptat prea mult.

când numele lui este merlich saia în jurul meu mor oameni. pentru puțin timp nu-mi pasă.

sunt foarte atent ca nimic să nu moară în jurul meu. sunt o gardă de corp sensibilă.

sunt bucuros și neajutorat. am toate motivele să fiu pentru că altcineva l-a omorât pe șefu o singură dată.

depind întru-totul de fiecare moment al zilei al nopții și de fiecare orice alt moment. sunt într-o situație disperată. nu mă descurc fără indicațiile șefului.

sunt pierdut.

sunt exact în locul lui și asta nu mă ajută cu nimic. nu mai pot fi nicicum.

am grijă să nu uit să îmi injectez xilină sub piele. așa nu mai simt nici un obiect. nici măcar frigul. nimic.

așa organele mele interne nu mai simt pielea decât ca pe ceva asemănător plasticului.

pielea îmbibată în xilină nu doare și nu mai simte nimic. rănilile pot sângera în voie.

am buzunarele pline cu fiole cu xilină. ele au înlocuit fiolele de etamsilat și vitamina k. această schimbare a avut loc fără voia mea.

rănilile șefului au nevoie de vitamina abcdefghij-k.

eu sunt garda perfectă de corp și injecțiile subcutan cu xilină din cinci în cinci minute îmi fac bine.

sunt foarte atent să nu mă lovesc. de dragul lui merlich saia mă învelesc în fiecare zi în fașe sterile. sunt din ce în ce mai atent.

pentru că merlich saia mai avea de trăit am fost nevoit să îl înlocuiesc.

asta înseamnă că viața mea a devenit dintr-o dată cea mai importantă viață.

asta înseamnă că alethea este dintr-o dată soția mea.

va trebui să îmi plătesc singur garda de corp sau să renunț definitiv la ea. lucru de-acum imposibil.

sunt într-o situație unică și asta pentru că altcineva l-a omorât o singură dată.

inconștiența lui merlich saia l-a costat enorm.

va trebui să îi copiez într-atât de bine gesturile încât să devină ale mele. greutatea mea trebuie să fie egală cu greutatea lui merlich saia. fizionomia mea trebuie să fie cea a lui merlich saia. toate etichetele trebuie aranjate la loc. omulețul din cerul gurii mort.

sunt capabil de orice. chiar să fiu șefu atunci când el e mort o singură dată.

asta cu siguranță l-ar bucura dacă ar ști de cât devotament este în stare garda lui perfectă de corp.

sunt din ce în ce mai frumos. visele mele sunt din ce în ce mai frumoase. mă bucur pentru visele mele.

călătorim mult și avem zeci de albume de călătorii din toată lumea.

alethea e foarte frumoasă și fericită. eu sunt frumos și fericit.

întreaga lume e neasemuit de frumoasă.

sunt garda de corp frumos și foarte singur.

sunt carcasa lui merlich saia și el e mort. asta îmi spun. nu cred nimic. sunt sigur că a fost răpit și toți de-aici îmbrăcați în alb sunt în strânsă legătură.

dacă eram doar un înveliș nu ar fi trebuit să aud zgomotele insuportabile ale inimii. sunt sigur.

creierul lui stă ca un elefant mort peste creierul meu. inima șefului cântărește prea mult pentru inima mea. plămâniile lui merlich saia sunt prea grei pentru plămâniile mele.

nu uit: garda perfectă de corp omoară fără nici o ezitare toate celelalte vieți dacă acestea pun în pericol de moarte viața șefului.

nu cred în nici un moment că merlich saia e mort. nu am nici o dovadă. nu am văzut corpul mort.

știu sigur că l-am pierdut din ochi. știu sigur că a dispărut fără nici o urmă.

dacă ar fi mort întreaga lume ar fi moartă. până și garda perfectă de corp nu ar mai fi.

dacă trebuie aștept. nu am nici un câine. nu am haine de schimb.

sunt într-o continuă stare de neliniște chiar și acum când trebuie doar să aștept.

aștept perfect. sunt foarte tolerant. corpul șefului miroase doar a păr.

sunt cu adevărat. asta mă împiedică să fiu cum eram.

toate schimbările astea bruște mă ajută enorm. nu îmi găsesc cu nici un chip echilibrul.

sunt privilegiat. starea de dezechilibru mă ține treaz. asta înseamnă că am toate motivele să fac ce pot.

dacă pot să stau doar în pat zile întregi și să dorm e bine. nu am remușcări. dacă pot să mă trezesc singur e foarte bine. nu am omorât nici un câine. am văzut patru câini mușcând dintr-o pisică și alți trei câini lătrând și dând din coadă pe cealaltă parte a șoselei.

sunt cu adevărat bucuros.

nu eu l-am omorât pe șefu. nu eu am omorât toate animalele moarte.

eu sunt garda de corp a șefului și a animalelor moarte care îl păzesc de frig pe merlich saia.

IV

nu cunosc pe nimeni altcineva. eu nu am nici un nume. am o foaie de externare din spital de acum câțiva ani. diagnosticul principal era hemofilie. asta înseamnă că orice lovire apropiere de vreun obiect contondent sau nu poate provoca o rană care poate sângera mult timp. dacă este la exterior înseamnă că se vede și nu e grav. dacă e la interior se poate ascunde câteva luni fără să aflu. diagnosticele secundare le-am uitat.

știu să opresc toate rănille mele. sunt doar cu ochii pe ele. orice mă poate devasta. am obosit mult. atunci fiolele de xilină sunt de fiecare dată o mare surpriză. abia după ce picioarele mele băltesc într-un lichid cald și roșu abia atunci știu că am exagerat. și repede mă transform într-un salon de terapie intensivă. știu foarte bine ce fac.

șefu e doar merlich saia. vă rog mult lăsați-mă să plec. nu sunt nici un pericol de moarte pentru nimeni.

nu vreau să aștept la nesfârșit. nu eu sunt de vină pentru moartea nimănu. nu cunosc pe nimeni. sunt perfect. insist să fiu lăsat să plec din acest loc în care toți vor cu tot dinadinsul să nu fiu singur.

toți oamenii sunt îmbrăcați în alb și miros a păr. toți oamenii de-aici sunt de vată.

nu pot fi decât eu. știu bine că nu există nici o gardă de corp perfectă. știu foarte bine să am mare grijă de mine. notez cu atenție orice modificare. cearcănele mele și ridurile mele și părul meu alb care tot mai des cade chiar și în farfuriile de mâncare nu vreau să le strâng într-o cutie frumoasă și nici să le arunc la gunoi și nici să mă ascund cu forța în acest loc atât de alb care sigur nu mă ajută la nimic.

oglinzile sparte au fost doar un moment de neatenție. tot fierul din corpul meu a sărit în aer atunci.

sunt perfect conștient că amorțesc. știu că dacă e frig mă îmbrac cu haine calde și dacă e foarte cald mă îmbrac în haine foarte reci. nu am nici un motiv să nu fiu propria mea gardă de corp. orice mă face să sufăr în locul lui. nu am nici un motiv să nu fiu lăsat liber. am nevoie de momentele mele de liniște. atunci când nu am încotro am nevoie de foarte puțin.

am mâinile pline de păr și știu foarte bine că cei care mă țin cu forța aici vor îmbătrâni și abia apoi vor muri. și asta știu.

și în tot acest timp doar de dragul șefului și doar din prea multă iubire voi îmbătrâni și abia apoi voi muri doar o singură dată.

așa că rog insistent să fiu lăsat să plec în căutarea lui merlich saia. orice minut contează enorm. am o colecție impresionantă de ochelari de soare negru. sunt cea mai bogată gardă de corp din lume. îmi plac toate animalele mai puțin șobolanii care uneori stau atârnați de tavan.

toată nevinovăția mea este perfectă. nu există nici un motiv real să fiu în continuare aici. câtă vreme exista șefu eram garda de corp. acum sunt garda de corp mort și copia perfectă. trebuie să mă bucur de viață în locul lui.

am tot restul timpului să mă bucur.

sunt garda de corp perfectă.

pentru tot restul timpului.

cuprins

I

cea mai importantă viață din lume	9
locuiesc în aceeași casă albă	11
când așteptarea durează prea mult	14
gloanțele învelite în vată	18
merlich saia e cel mai fragil om	21
betoniera și mănușile de iarnă	22
fluturile de noapte	25
o sută opt bătăi de inimă pe minut	26
garda de vis	27
mâinile aletheei	28
garda de somn	31
camera în care dorm nu e camera în care dorm	32

II

oricât de mult	35
numele ei este alethea	37
prietenii lui merlich saia	38
viața personală	39
schimbările	40
câmpurile înghețate	41

zile de necrezut	42
peștii piranha	43
caseta neagră	44
fratele geamăn	46
cărțile de vizită	47
corpul	48
nu îl văd bine mort	50
pielea mea tatuată	52
colecția de ochelari de soare negru	53
treizecișitrei	55
fără margini	56
fundația de întreținere a gărzilor de corp	59
alethea e palidă	61
ceasornicăria părăsită a lui merlich saia	62
albumul de călătorie	64
grădina zoologică artis	65
patruzeci de grade celsius	67
patruzeci și două de grade celsius	68
ridurile lui merlich saia	70
toate zilele sunt de neuitat	72
premiul nobel	74
uneori inima șefului face prea mult zgomot	75

III

ziua începuse cu mult timp înainte	79
vina perfectă	80

planuri de viitor	81
atacurile de panică	82
concediu de odihnă în siberia	84
greutatea unui pui de urs panda	86
cum îl omor pe merlich saia	87
aici câmpurile acoperite de zăpadă sunt doar frumoase	89
binele și salvarea lui merlich saia	91
cămașa de forță	92
cărbunii încinși și rănilor de aur	93
garsoniera	94
iadul gărzii de corp	97
pielea care nu se strică niciodată	99
jocurile de artificii	100
arsurile de gradul trei și patru	102
oglinzile	103
dinții de lapte	104
fiole de etamsilat și fiole de vitamina k	106
3 m și o greutate de 150 kg	108
când dorm toate animalele sunt moarte	109
capul de vată	110
nici un corp	112
sunt doar atât cât am voie	113
zilerar	115
transfuziile de sânge	116
în jurul meu mor oameni	118
fiolele de xilină	119

cea mai importantă viață	120
întreaga lume e neasemuit de frumoasă	121
un elefant mort	122
nu uit	123
hainele de schimb	124

IV

foaia de observație	129
---------------------	-----

Redactor: Teodor Dună
Copertă: Merlich Saia
Tehnoredactor: Emilia Petre

Bun de tipar: noiembrie 2014. Apărut: 2014
Editura Tracus Arte, str. Sava Henția, nr. 2 sector 1, București.
E-mail: office@edituratracusarte.ro, vanzari@edituratracusarte.ro
Tel/fax: 021.223.41.11.
Tiparul executat de S.C. WorldMediagraph București

Contravaloarea timbrului literar se depune în contul
Uniunii Scriitorilor din România